

freqüentació dels llocs on aquests es reuneixen habitualment; per la concurrència habitual a cases de jocs prohibits i per la comissió reiterada i freqüent de contravencions penals.

També estaran subjectes a aquesta llei els reincidents i reiterants de tota classe de delictes en els que sigui presumible l'habitud criminal i els criminalment responsables d'un delicte quan el tribunal sentenciador faci declaració expressa sobre la seva perillositat.

En quant als menors d'edat, fins als 18 anys, queden sota la tutela del tribunal de menors i quan arribin al limit d'aquesta edat poden seguir sota la seva jurisdicció si estan sotmesos a tractament correccional preventiu; mes aquesta jurisdicció quedarà cancellada si en complir l'esmentada edat incidís en algun dels casos previstos per aquesta llei, quedant sotmès a les caucions i procediments determinats en les normes de la mateixa.

Com es veu, s'allarga la irresponsabilitat per als efectes derivats d'aquesta llei fins als 18 anys que en el Codi de 1870 (art. 8) acabava als 15 i en la llei creant el Tribunal Tutelar als 16, per bé que l'acció de l'esmentat Tribunal podia perllongar-se fins a la majoria d'edat, sempre que la intervenció del mateix hagués tingut lloc abans de complir aquella. No obstant, avui, si un menor reincideix i queda comprès en els casos definits en el capítol primer del títol primer, passaria a la jurisdicció especial dels Tribunals ordinaris, passant de l'acció Tutelar del Tribunal de Menors a la preventiva de l'Estat. En conjunt, aquestes disposicions no són gaire criticables perquè, si bé valia la pena d'establir alguna distinció, vénen compensades per l'allargament de la irresponsabilitat als 18 anys dins la qual hi vindran compresos molts casos, damunt els que el Tribunal Tutelar no hi tenia abans jurisdicció per haver complert els 16 anys, casos que mancats d'aquesta tutela, si la família no gaudia de mitjans per a internar-los en alguna institució de reforma i tampoc no disposaven d'influència

